

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การวิเคราะห์สถานการณ์การดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการในโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ผู้เขียน นางสาวกรรณิกา คงตัน

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ
รองศาสตราจารย์ ดร. ดารารรรณ ต๊ะปิ่นตา

บทคัดย่อ

โรงพยาบาลปางมะผ้ามีอัตราการมารับบริการของผู้ที่ฆ่าตัวตายสูงเป็นอันดับที่สองของจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งโรงพยาบาลได้พัฒนาการให้บริการผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังพบผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ในการดูแล วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์เกี่ยวกับโครงสร้าง กระบวนการ และผลลัพธ์ของการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายที่มารับบริการที่โรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตามกรอบแนวคิดของ โคนานีเดียน กลุ่มตัวอย่างถูกเลือกอย่างเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วย 5 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร โรงพยาบาล 2) บุคลากรสุขภาพ 3) ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย 4) ญาติหรือผู้ดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย และ 5) แกนนำชุมชนด้านสุขภาพ เครื่องมือที่ใช้สำหรับการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบฟอร์มบันทึกการสังเกตการดูแลของทีมสุขภาพ 3) แนวคำถามการสัมภาษณ์รายบุคคลและกลุ่ม และ 4) แบบสอบถามการรับรู้การดูแลในผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย และญาติหรือผู้ดูแล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การวิเคราะห์เนื้อหาและการจัดหมวดหมู่เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า ในด้านโครงสร้าง: 1) โรงพยาบาลไม่มีนโยบาย แต่มีแผนยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย 2) ทีมสุขภาพไม่มีการปฏิบัติงานแบบสหสาขาวิชาชีพ 3) ไม่มีงบประมาณที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการดูแลบุคคลที่ฆ่าตัวตายพยายาม 4) บุคลากรสุขภาพจิตไม่เพียงพอและไม่มีแผนการพัฒนาบุคลากร 5) บุคลากรสาธารณสุขส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในการให้คำปรึกษา ถึงแม้ว่าจะผ่านการฝึกอบรมให้คำปรึกษาแบบระยะสั้น 6) บุคลากรส่วนใหญ่รับรู้

ภาระงานมากขึ้นเมื่อต้องดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย 7) มีคู่มือการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายเฉพาะในคลินิกจิตเวช 8) ยาและเวชภัณฑ์มีอย่างเพียงพอ และ 9) ห้องให้บริการปรึกษาเป็นสัดส่วน แต่ต้องใช้ร่วมกันกับคลินิกอื่น ในด้านกระบวนการ: 1) มีเพียงพยาบาลจิตเวชที่ทำการคัดกรองประเมินและวินิจฉัยความเสี่ยง 2) บุคลากรแผนกฉุกเฉินมุ่งเน้นเฉพาะการดูแลทางกายภาพ ไม่มีการดูแลทางจิตใจหรือจิตวิญญาณ 3) บุคลากรส่วนใหญ่มุ่งเน้นเฉพาะการป้องกันการฆ่าตัวตายซ้ำในโรงพยาบาล 4) ระบบการส่งต่อไม่ชัดเจน 5) ญาติหรือผู้ดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายบางคนไม่ได้รับการสอนสุขศึกษาก่อนการจำหน่าย 6) ญาติหรือผู้ดูแลส่วนใหญ่รู้วิธีการดูแลผู้ป่วย 7) แกนนำชุมชนด้านสุขภาพส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย และ 8) ผู้รับผิดชอบงานสุขภาพจิตต้องรับผิดชอบภาระงานหลายด้าน ในด้านผลลัพธ์: 1) ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายมีพฤติกรรมการดูแลตนเองดีขึ้นหลังการจำหน่าย 2) ผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายและญาติหรือผู้ดูแลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจบริการของโรงพยาบาลในระดับที่ดี และ 3) คุณภาพการให้บริการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายส่วนใหญ่ไม่ผ่านตัวชี้วัดของงานสุขภาพจิต

ผลการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงระบบการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตายของโรงพยาบาลปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน ทั้งด้านโครงสร้าง กระบวนการ และผลลัพธ์

Independent Study Title Situational Analysis of Caring for Persons with Attempted Suicide Receiving Services at Pang Mapha Hospital, Mae Hong Son Province

Author Ms. Kannika Kongtan

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisor
Associate Professor Dr. Darawan Thapinta

ABSTRACT

Pang Mapha hospital is ranked second in Mae Hong Son province for admittances of persons with attempted suicide, therefore the hospital is continuing to develop the care of these people but some undesirable outcomes have been found in the care. The objective of this study was to conduct a situational analysis regarding structures, process and outcomes of care among persons with attempted suicide receiving services at Pang Mapha hospital, Mae Hong Son province based on Donabedian's concept. The sample were purposively selected and consisted of 5 groups and 10 subjects per group including 1) administrators, 2) health personnel, 3) persons with attempted suicide, 4) relatives/caregivers of persons with attempted suicide, and 5) community health leaders. The instruments used for collecting data were 1) personal information questionnaire, 2) observation recording form of care of the health team, 3) individual and group interview guides, and 4) perception of care among persons with attempted suicide and relatives/caregivers questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics, content analysis and categorization.

The results showed that, in terms of the structure: 1) The hospital did not have policy but strategic plan to the care for persons with attempted suicide, 2) health personnel did not work as a multidisciplinary team, 3) there was no specific budget for the care of attempted suicide persons, 4) there was insufficient mental health personnel and no plan for staff development,

5) most health personnel lacked confidence in counseling although they already completed the counseling short-term training, 6) health personnel perceived increased workload when providing care for those with attempted suicide, 7) guidelines for caring attempted suicide patients was available only in psychiatric clinic, 8) drugs and medical supplies were sufficient and 9) separate room for counseling was available but had to be shared with another clinics. In terms of process: 1) only psychiatric nurses did screening, risk assessment and risk diagnosis, 2) emergency division personnel focused only on physical care not mental or spiritual care, 3) health personnel focus only on preventing repeat suicide in hospital, 4) referral system was not clear, 5) some relatives/caregivers of persons with attempted suicide did not receive health education before the patient was discharged, 6) most of relatives/caregivers knew how to care for the patient, 7) most of the community health leaders were not trained in the care of persons with attempted suicide and 8) mental health personnel were responsible for many tasks. In terms of outcome: 1) those with attempted suicide had better self-care behavior after discharge, 2) most persons with attempted suicide and relatives/caregivers were satisfied with the services of the hospital at the good level and 3) quality of most services did not pass mental health indicators.

The results of this study could serve as information for caring system improvement for persons with attempted suicide receiving services at Pang Mapha hospital, Mae Hong Son province in term of the structure, process and outcomes.